

[Malchau.]

et saadant økonomisk Grundlag, at den til enhver Tid kan opfylde Forpligtelserne over for de forsikrede. Jeg er ganske enig i, at man maa søge at naa den tilstræbte Balance ikke ved at formindske Pensionskassens Udgifter, altsaa ved at nedskære Pensionsydelse, men derimod ved at forøge Statstilskuddet til Pensionskassen. Lodserne yder, som allerede nævnt, et antageligt Bidrag til Pensionskassen, nemlig 8—25 pCt. af Bruttoindtægten eller som i 1940 indtil 20,2 pCt. af Indtægterne.

Statens Tilskud har fra 1920 været 50 000 Kr. aarlig, og da der den 1. Januar 1941 var 56 pensionerede Lodser og 70 Enker eller i alt 126 Pensionister, ses det heraf, at Staten i Virkeligheden kun har ydet 400 Kr. om Aaret i Tilskud til hver Pensionist eller betydeligt mindre, end f. Eks. en Rentenyder oppebærer. Statens Tilskud foreslaas efter det foreliggende Lovforslag forhøjet foreløbig med ca. 40 000 Kr. aarlig, men i øvrigt er det Mening, at dette Tilskud skal bestemmes fremtidig for en 3-aarig Periode ad Gangen, hvorved Tilskuddet naturligtvis kan blive højere end det foreløbig anførte Beløb.

Lodsernes Arbejde er meget ansvarsfuldt og i disse Tider navnlig ogsaa farefuldt. Derfor bør deres Kaar heller ikke, hvad Pensionsordningen angaar, forringes.

Med disse Ord skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag. Jeg tilsiger mit Partis Støtte til dets hurtige Gennemførelse.

Anna Westergaard: I den nugældende Lov om Lodsernes Pensionsordning er det fastsat, at Pensionskassens Ydeevne skal undersøges mindst hvert 5te Aar, og paa Grundlag af denne Undersøgelse kan Ministeren for den kommende Periode fastsætte en højere eller lavere Bidragsprocent til Pensionskassen for Lodserierne end den normale, saafremt der er Flertal derfor i de paagældende Lodserier. Den Undersøgelse, der nu er foretaget, har vist, at Kassen ikke længere er solvent, at den med sine nuværende Indtægter ikke kan bære de Pensionsbyrder, som den skal præstere, saaledes at det ikke kan forsvares at opretholde Kassen paa det Grundlag, hvorpaa den nu eksisterer. Mellem de Udveje, der heretter har været overvejet, nævnes i Bemærkningerne til Lovforslaget dels Statens eventuelle Overtagelse af Pensioneringen af Lodspersonalet, dels en Nedsættelse af de Pensioner, der ydes. Begge disse Alternativer har man forkastet, det første af Hensyn til Konsekvenserne, og det andet, fordi

Pensionerne allerede een Gang er blevet reduceret. Det kan ikke ses, om man har overvejet en Forhøjelse af Lodseriernes Bidragsprocent, men det kan dog formentlig forudsættes, at man har gjort det og fundet, at heller ikke denne Vej var passabel eller rimelig at følge.

Den foreslaaede nye Ordning byder Lodserne væsentlig Fordel. Efter den bortfalder den Ret, Ministeren nu har, og som jeg nævnte før, til at forhøje eller delvis nedsætte Lodseriernes eget Bidrag til Pensionerne. Det er derfor ogsaa rimeligt, at det gøres til Pligt for Lodserne at være Medlem af deres Pensionskasse, og at der indføres forskellige Bestemmelser, som gør Lovgivningen her nogenlunde parallel med den Ordning, der gælder under Staten. Man har da valgt den Udvej at søge Statens Tilskud forøget og Undersøgesperioden nedsat til 3 Aar. Med andre Ord, det bliver for Fremtiden Statens Tilskud, der varierer, og ikke som før Lodseriernes eget Tilskud, der kunde ændres efter Behov.

Man kan sige, at det nu bliver Statskassen, der overtager den mest udsatte Prioritet i Foretagendet. Det er derfor vigtigt, at Rammerne for Ydelserne ligger fast, ikke mindst fordi Lodseriernes eget Bidrag jo er i ret stærk Dalen, som det allerede har været nævnt, idet det i Perioden 1935—39 beløb sig til 167 000 Kr., derefter gik ned til 152 000 Kr. i 1940 og i 1941, skønsmæssigt, til 135 000 Kr.

Under Hensyn til dette vil jeg gerne pege paa nogle Enkeltheder baade i Lovforslaget, i Bemærkningerne og i det til Lovforslaget knyttede Bilag. Det fremgaar af Bemærkningerne, at Ministeren tidligere, saafremt et pensionsberettiget ugift Medlem efterlod sig Forældre eller andre, hvis eneste Forsørger han bevisligt var, af Pensionskassen kunde tilstaa de efterlevende en midlertidig eller vedvarende Understøttelse, indtil $\frac{3}{5}$ af den Pension, vedkommende selv vilde have haft Ret til. Dette bortfalder nu, hvilket fremgaar af Betænkningen fra det Udvalg, som har været nedsat angaaende Sagen; og det finder jeg særdeles heldigt, fordi en Bestemmelse om Pensionering af ugifte Medlemmers efterladte vilde kunne faa store Konsekvenser, naar Ordningen nu bliver gjort saa nær parallel med Statstjenestens almindelige Ordning.

Ifølge Vedtægterne, der er knyttet som Bilag til Lovforslaget, kan Lodserierne eller Lodserne under visse Betingelser ændre disse Vedtægter. Bestemmelsen herom findes i § 20 i Vedtægten, men i denne Paragrafs Stk. 3 hedder det, at ingen Ændring i Ved-